

[Handelsministeren.]
 et Beløb hvert Aar i de senere Aar paa 40 000 Kr. til de saakaldte Landvindingsbestræbelser for dansk Produktion. Jeg foreslaar nu, at denne Bestemmelse, der, som sagt, hidtil har været paa Finansloven, indføjes i Lovforslaget, og at de 40 000 Kr. kommer til at gælde for tre Aar, saaledes at der i alt i denne Periode ydes 120 000 Kr. Det Udvalg, som skal administrere Laanene til Haandværk og Industri, skal ogsaa have Indseende med, hvorledes de Penge anvendes, som bevilges i Henhold til Loven til Landvinding for dansk Produktion.

Som allerede nævnt har vi i en Række af Aar haft Bevillinger paa Finanslovene til at yde Eksportkreditter, og der er givet Bemyndigelse til Kreditter til et Beløb af 50 Mill. Kr. Nu er Forholdet det, at der i den allersidste Tid til Ministeriet er sket Henvendelse om yderligere Kredit, saa at det hidtil bevilgede Beløb paa 50 Mill. Kr. ikke kan siges at være tilstrækkelige. Jeg formener, at det vil være af stor Vigtighed for vore industrielle Virksomheder, der arbejder paa det fremmede Marked og arbejder dér med Held, at de kan fortsætte, men det kan de ikke uden at faa den fornødne Støtte fra Staten. Derfor foreslaar jeg, at de 50 Mill. Kr. forøges til 60 Mill. Kr., og at der gives en særlig Lovbestemmelse derom.

Jeg skal i øvrigt ikke her komme nærmere ind paa at omtale hele dette Eksportkreditsystem, som vi arbejder med. Det vil ikke være i nogens Interesse og navnlig ikke i deres, der søger Kreditten, om jeg gjorde nærmere Rede derfor fra denne Talerstol. Men jeg er selvfølgelig villig til i Udvalget at give alle de Oplysninger, der maatte kræves baade om Eksportkreditterne og de andre Beløb, der er Tale om. Jeg kan dog sige saa meget, at indtil Dato har Staten ikke tabt en eneste Øre paa de Eksportkreditter, der har været givet i de Aar, i hvilke Bestemmelsen derom har været gældende. Og det har jo drejet sig om meget større Beløb end de 50 Mill. Kr., idet der indgaar Penge for ældre Eksportkreditter, der udløber, hvorpaa der saa gives nye Kreditter.

Det skal naturligvis ikke forstaas saaledes, som om der ikke overhovedet har været Tab; men den Risikopræmie, som de forskellige Virksomheder har ydet, har fuldt ud dækket de minimale Tab, der hidtil har været. Der er desuden i Øjeblikket en ikke ubetydelig Reservefond til Dækning af Tab, der eventuelt maatte opstaa

paa fremtidige Eksportkreditter eller ved Kreditter, der endnu ikke er indløst.

Som nævnt har der paa de forskellige Finanslove været givet en Bevilling til Eksportpropagandaarbejde i Udlandet for at faa bedre Afsætning for danske Produkter. Beløbet har været 100 000 Kr. aarlig. Jeg foreslaar nu, at der bevilges et noget større Beløb, saaledes at det i Løbet af tre Aar bliver 400 000 Kr. Det skyldes for det første, at det maa skønnes rimeligt, at der bliver Mulighed for at støtte unge Teknikere og Handelsmænd, der vil gaa til Udlandet for at uddanne sig med det Formaal at kunne være til Hjælp ved Eksport til Udlandet af danske Produkter, navnlig industrielle Produkter (*Fraenkkel*: Det er godt!). Ja, det er udmærket, og jeg haaber ogsaa, at Forslaget bliver vedtaget.

Jeg vil heller ikke tro, at det er rigtigt her at gøre nærmere Rede for dette Forhold, men i Udvalget vil jeg være villig til at give enhver Oplysning, der kan gives denne Sag vedrørende. Jeg kan dog sige, at Forslaget er stillet i Overensstemmelse med Ønsker, fremsatte af Industriens egen Repræsentation, Industriraadet.

Det er endvidere min Hensigt at gøre et Forsøg paa at faa mere faste Udsendinge til saadanne Steder udenfor Landegrænsen, hvor der kan være Tale om større Eksportmuligheder. Vi har nu paa Steder, hvor dansk Industri afsætter meget betydelige Mængder af sin Produktion, en overordentlig ringe Repræsentation. Det kniber ofte for Eksportørerne at faa den fornødne Vejledning paa Stedet. I mange Tilfælde er der ogsaa Tale om smaa Virksomheder, der ikke evner selv at blive repræsenteret ude paa Markederne, i alt Fald gennem Repræsentanter, der har nærmere Tilknytning til Virksomheden.

Det er derfor min Hensigt at gøre et Forsøg med Udsendelse af Konsulenter eller Tillidsmænd paa saadanne Steder i Verden, hvor der kan antages at være særlige Eksportmuligheder for danske Virksomheder. Selvfølgelig kan der ikke være Tale om at begynde at gaa frem i nogen større Udstrækning, men der kan i alt Fald blive Tale om at gøre et Forsøg ved Hjælp af de Beløb, der stilles til Raadighed, naar de 400 000 Kr. bevilges.

Eksportkreditterne administreres nu af et særligt Udvalg, Eksportkreditudvalget, og i dette Forhold foreslaas der ikke nogen Forandring. Men jeg foreslaar, at Eksportkreditudvalget ogsaa skal have Indseende med, hvorledes de 400 000 Kr. bliver administreret. I Lovforslagets § 9 er der en Be-